

26. navadna nedelja – leto B

Kdor ni proti nam, je z nami

Janez mu je rekel: »Učitelj, nekoga smo videli, da je v tvojem imenu izganjal demone, in smo mu branili, ker ni hodil za nami.« Jezus pa je rekel: »Ne branite mu! Nihče namreč ne more storiti mogočnega dela v mojem imenu in takoj grdo govoriti o meni. Kdor ni proti nam, je za nas. Kdor vam da piti kozarec vode zaradi imena, ker ste Kristusovi – resnično, povem vam –, zagotovo ne bo izgubil svojega plačila.«

»Kdor pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da bi mu obesili mlinski kamen na vrat in ga vrgli v morje. Če te tvoja roka pohujšuje, jo odsekaj! Bolje je zate, da prideš pohabljen v življenje, kakor da bi imel obe roki, pa bi prišel v pekleno dolino, v neugasljivi ogenj. Če te tvoja noga pohujšuje, jo odsekaj! Bolje je zate, da prideš hrom v življenje, kakor da bi imel obe nogi, pa bi bil vržen v pekleno dolino. Če te tvoje oko pohujšuje, ga iztakni! Bolje je zate, da prideš z enim očesom v Božje kraljestvo, kakor da bi imel obe očesi, pa bi bil vržen v pekleno dolino, kjer njihov črv ne umre in njihov ogenj ne ugasne. Mr 9,38-48

Kdor ni proti nam, je za nas

Tri poudarke vidim v današnjem evangeliju, v naslednjih Jezusovih trditvah:

- *»Nihče namreč ne more storiti mogočnega dela v mojem imenu in takoj grdo govoriti o meni. ...*
- *Kdor vam da piti kozarec vode zaradi imena, ker ste Kristusovi – resnično, povem vam –, zagotovo ne bo izgubil svojega plačila*
- *Kdor pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da bi mu obesili mlinski kamen na vrat in ga vrgli v morje. (Mr 9,39. 41. 42).«*

Kdo lahko dela mogočna dela? Razni zdravilci se danes ponujajo kot odrešeniki vseh naših tegob, boleznih in stisk. Mnogi govorijo o tem, da vse to počnejo v božjem imenu. Redko pa slišim, da bi bil njihov Bog Jezus Kristus. In vtis imam, da večina ne prenese Cerkev. Ni narobe, če so kritični do nje, narobe je, če jo preprosto zavračajo. Ker se danes mnogi kristjani obračajo k zdravilcem, vidim v današnjem evangeliju zelo dobro merilo, ki naj bi ga kristjan upošteval. Jezus ni ozek, tudi v sprejemanju drugačnih poti. Tisti, ki ne hodijo ravno za njim, ki niso v zboru apostolov, zanj še niso sumljivi. Poudarja pa, da morajo biti njegovi po duhu. Lahko bi rekli, da sta ljubezen do Kristusa in Cerkev, merilo, po katerem naj se ravna kristjan.

Druga misel je **ljubezen do bližnjega**, ki sta jo še posebej živela **Vincencij Pavelski in Anton Martin Slomšek**. Tako kot je zapisana v tem odlomku, je lahko zavajajoča: »Kdor vam da piti kozarec vode zaradi imena, ker ste Kristusovi – resnično, povem vam –, zagotovo ne bo izgubil svojega plačila.« Pomembno dopolnitev vidim v evangeliju prejšnje nedelje, ki je samo nekaj vrstic pred tem: *»Kdor sprejme enega takih otrok v mojem imenu, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, ne sprejme mene, temveč tistega, ki me je poslal (Mr 9,37).«*

V čem vidim nevarnost napačnega razumevanja Jezusove trditve? Dati nekemu kozarec, ker je Kristusov, si lahko v današnji krizi beguncev razlaga, da smo dolžni pomagati le kristjanom, ne pa tudi muslimanom. Jezus pa govori o sebi kot božjem sinu in poslancu Boga stvarnika. Kdor sprejme njega, sprejme Boga stvarnika. Torej vrednost bližnjemu daje Bog stvarnik sam. Bližnjega moramo sprejeti, ker je božji otrok. Ne gre za ozko pripadnost Cerkvi ali Kristusu, ampak za dejstvo, da je vsakdo božja podoba, podoba Nebeškega Očeta, ki nas je poklical v življenje. Le če sprejemamo vsakega, sprejemamo Boga. Prava ljubezen do bližnjega je mogoča le, če v bližnjem ves čas odkrivamo božjo podobo in se ne ustavimo na površju. Pomoč bližnjemu brez te razsežnosti je gola sociala, ni ljubezen! In tega se je Vincencij dobro zavedal. Zato je hotel imeti ljudi, ki bodo prežeti z molitvijo, ki bodo v ubogih, po Frančiškovem geslu, videli Gospoda in Gospodarja. Prav tako je tudi vzgoja otroka prazna in golo moraliziranje, če v njem ne vzgajamo božjega otroka. To pa je bila vrlina Slomška, ki je vsako držo prežet z Evangeljsko modrostjo.

Tretja misel, se zdi, kot da ne sodi v ta okvir: **Gorje če kdo pohujša koga od teh malih!** A če pogledamo od blizu, je logično nadaljevanje. Ne gre za našo lahkotno izbiro, ali bomo sledili zdravilcem, ki ozdravljajo v imenu vseh mogočih in nemogočih bogov. Gorje nam kristjanom, če smo pri tej izbiri malomarni in zanemarjamo Odrešenje, ki nam je dano po Kristusu in Cerkvi. Gorje če s tem pohujšamo koga, ki ima le malo vere. Gorje pa tudi, če ljubimo le tiste, ki nas ljubijo. Tudi to je hudo pohujšanje. In prav to pohujšanje se v tem času širi, ko razen papeža komaj še kdo reče, da smo vsi božji otroci. Ne pozabimo, vsi smo božji otroci! Naj nas v tem pogledu učita Vincencij in Slomške. **Naj ju v ljubezni posnemamo!**